

נהלי "חי בריא" לענף הבקר לבשר

תוכן	עמוד
1. הקדמה	1
2. הגדרות	3
3. בעלות ותפעול	4
4. מזון ומים	5
4.1. מזון	5
4.2. מים	7
5. סביבה	8
5.1. גידור	8
6. גישה למרעה	9
7. מפטמות	10
7.1. רצפות ומרבצים	10
7.2. שטחים מינימליים	11
7.3. תאורה	12
8. ניהול בריאות העדר	13
8.1. תכנית בריאות	13
8.2. טיפול בבעלי חיים חולים או פצועים	15
8.3. שיכון בעלי חיים חולים	16
8.4. המתת חסד	16
9. ניהול בעלי החיים	17
9.1. מנהלים	17
9.2. עובדי המשק	17
9.3. גזעים וממשק רבייה	18
9.4. רכישת בעלי חיים	19
9.5. טיפול בבעלי החיים	19
9.6. החזקה בבידוד	20
9.7. היריון והמלטה	21
9.8. טיפול בעגלים	21
9.9. גמילה והפרדה	22
9.10. סימון בעלי החיים	22
9.11. יישום הליכים בעלי פוטנציאל לגרימת נזק לבעלי החיים	23
9.12. הגנה מפני טורפים ובקרה על מכרסמים	24
9.13. מקרי חירום	24
9.14. פסולת	25
9.15. שמירת רשומות	25
10. הובלת בעלי החיים	27
10.1. בעלי החיים המיועדים להובלה	27
10.2. המעורבים בהובלה	27
10.3. רכב ההובלה	27
10.4. הובלה	28
11. מכירת בעלי חיים לפני שחיטה	29
12. שחיטה	29
13. השתתפות בתכנית "חי בריא"	30

"חי בריא" מבקשת לחולל מהפכה באופן צריכת המזון מהחי בישראל, ולספק לצרכני הבשר, העוף, החלב והביצים שקיפות בנוגע למקור מוצרי המזון שהם צורכים. כך יוכלו הצרכנים לתמוך בחקלאות ישראלית אחראית וליהנות ממזון איכותי שהופק בתנאים נאותים.

"חי בריא" מבקשת לקדם צרכנות אחראית, הומאנית ובת קיימה של מוצרי מזון מהחי, התורמת הן לרווחת בעלי החיים בתעשייה זו והן לעובדים בתעשייה זו.

על ידי צריכת מוצרים הנושאים את תו "חי בריא" – תו המוענק למוצרי מזון שמקורם בחיות משק שגדלו בהתאם לדרישות המחמירות של נהלי "חי בריא" – יוכלו הצרכנים לבצע צריכה אחראית התואמת את תפיסתם המוסרית והבריאותית.

נהלי "חי בריא" קובעים דרישות גידול מקיפות ומחמירות שמטרתם להבטיח כי בעלי החיים במשקים גדלים בתנאים המאפשרים להם לבצע פעולות טבעיות ההכרחיות לבריאותם ולרווחתם. עבור כל מין של בעל חיים מובאים בחשבון צרכיו היחודיים מהיבטים שונים, כגון אינטראקציה חברתית, נוחות, בריאות גופנית ונפשית, זאת תוך התייחסות לאתגרים הנובעים מגידול בעל החיים במשק חקלאי לשם ייצור מזון.

תו "חי בריא", המהווה אישור לעמידה בנהלי "חי בריא", הוא אות הצטיינות עבור המגדל ומשקף את מחויבותו לבעלי החיים שבבעלותו, לסביבה שבה הוא פועל ולבריאות ולבטיחות הציבור.

"חי בריא" מפעילה מערך פיקוח על כל שלבי העיבוד והשיווק של מוצרי המזון הנושאים את תו "חי בריא", על מנת להבטיח את אמינות השיווק: תו "חי בריא" על מוצרי המזון מבטיח לצרכנים כי מקור המזון במשקי "חי בריא".

נהלי "חי בריא" גובשו על ידי "חי בריא", ואישור העמידה בדרישות תכנית "חי בריא", לרבות האישור להשתמש בתו "חי בריא" על מוצרי המזון, ניתן על ידי "חי בריא" בלבד.

נהלי "חי בריא" אינם סטטיים ונתונים לשינוי. "חי בריא" תבחן מדי שנה את הצורך בעידכוןם לאור פרסומם של מחקרים חדשים או ממצאים שיתגלו במשקי החי.

נהלי "חי בריא" אינם תקנים של משרד החקלאות, משרד הבריאות, מכון התקנים או כל גוף ממשלתי אחר.

עמידה בנהלי "חי בריא" היא וולונטרית ואינה באה להחליף כל דרישה הקבועה בחוק.

ההשתתפות בתכנית "חי בריא" היא על בסיס שנתי, וצריך לחדשה מדי שנה.

	בנהלים אלו:
במשקים המיישמים ממשק גידול טבעי, בעלי חיים שאינם מתה, חולה, דחתה אותם או שאין לה די חלב;	"בעלי חיים יתומים" –
בקר שנולד, גדל ונשחט בישראל וגידולו מיועד לתעשיית הבשר;	"בקר ישראלי לבשר" –
חי בריא 2014 בע"מ;	"חי בריא" –
חלקת קרקע המשמשת לתנועה חופשית של בעלי החיים ואשר לא צומחים בה עשבים או חורש טבעי;	"חלקת אימון" –
חלקה שצומחים בה עשבים או חורש טבעי היכולים לשמש להזנת בעלי החיים;	"חלקת מרעה" –
ביצוע כל הליך בבעלי החיים העשוי לגרום להם חוסר נוחות, פחד או מצוקה;	"טיפול" –
ירק, תחמיץ, חציר או קש;	"מזון גס" –
מבנה המשמש להחזקה של בעלי חיים, לרבות חלקת אימון או חלקת מרעה ושטחים נלווים המשמשים לתפעול;	"מתקן" –
ממשק גידול שבו בעלי החיים מועברים להנקה שלא על ידי אימם או אם מאמצת;	"ממשק גידול מלאכותי" –
ממשק גידול שבו בעלי החיים נשארים בעדר עם אימם או אם מאמצת עד לגמילה;	"ממשק גידול טבעי" –
משך הזמן מרגע ההכנסה של בעל החיים הראשון לרכב ההובלה ועד לרגע הפריקה של בעל החיים האחרון;	"משך ההובלה" –
משק שעמד בנהלי "חי בריא" והוא בעל אישור תקף בכתב מ"חי בריא" על כך;	"משק חי בריא" –
משק המנהל שני ממשקים שונים עבור בעלי חיים מאותו מין כאשר אחד הממשקים עומד בדרישות נהלי "חי בריא" והממשק השני אינו עומד בדרישות נהלי "חי בריא";	"משק מעורב" –
מתקן, לרבות בעלי החיים, הציוד והחומרים המצויים בו והמשמשים לייצור תוצרת מן החי;	"משק" ו-"משק חי" –
עדר בקר בו מייצרים עגלים טהורי גזע למוכרם כפרי הרבעה לעדרים מסחריים;	"עדר טיפוח" –
עדר בקר בו מייצרים עגלים למוכרם לתעשיית הבשר;	"עדר מסחרי" –
Body Condition Score. לפי סקאלה של 1-5.	"ציון מצב גופני" –

3.0.1 משק המעוניין לקחת חלק בתכנית "חי בריא" יהיה משק שבו הפרט, הקיבוץ, המושב או האגודה השיתופית החקלאית:

א. הם הבעלים של בעלי החיים;

ב. עוסקים בניהול היומיומי של המשק ובעלי החיים שבו;

ג. מפקים ממנו חלק מהפרנסה שלהם או את כולה;

ד. מייצרים מחיות המשק מוצרים למכירה.

3.0.2 המשק יישם את הדרישות של נהלי "חי בריא" עבור כל בעלי החיים מהמין שעבורו הוא מבקש לקבל את אישור העמידה בתכנית "חי בריא". לא יותר קיומו של משק מעורב עבור בעלי חיים מאותו מין למעט אם תכנית "חי בריא" הסכימה אחרת* (ראו סעיף 3.0.3).

הערה: המשק לא נדרש לבקש אישור עבור כל המינים המגודלים בו.

"חי בריא" מבינה כי השינוי הנדרש מהמשקים הרוצים לעמוד בדרישות תכנית "חי בריא" עשוי להיות כרוך בסיכון רב מדי עבורם שכן ההיתכנות הפרקטית והכלכלית של ממשקי הגידול המפורטים בנהלי "חי בריא" אינה מובנת מאליה. כדי לעודד משקים לעבור לממשק הגידול של "חי בריא", חי בריא מתירה למשקים, תחת תנאים מסוימים, לקיים משק מעורב, וזאת לתקופה מקסימלית של 3 שנים מיום כניסתם לראשונה לתכנית חי בריא. ראה סעיף 3.0.3 להלן.

3.0.3 משק יוכל לבקש לקיים משק מעורב, לתקופה מקסימלית של עד 3 שנים מיום כניסתו לראשונה לתכנית חי בריא, ובלבד שיתקיימו התנאים האלה:

א. המשק פירט בכתב ל"חי בריא" את הסיבות לקיום משק מעורב ו"חי בריא" נתנה את הסכמתה;

ב. קיימת מדיניות כתובה המתארת איך בעלי-החיים המוחזקים בהתאם לנהלי "חי בריא" ניתנים לזיהוי ומופרדים מבעלי-החיים שאינם מוחזקים בהתאם לנהלי "חי בריא".

ג. בעלי חיים שאינם מוחזקים בהתאם לנהלי "חי בריא" לא יישווקו במסגת תכנית "חי בריא".

3.0.3.1 בתום תקופה של שלוש שנים מיום כניסת המשק לראשונה לתכנית חי בריא פגה זכאותו לבקש לקיים משק מעורב.

* כניסת הדרישה לתוקף: 1 בינואר 2020

לבעלי החיים תינתן גישה למים ולתזונה מתאימה על מנת לשמר את בריאותם ולקדם את רווחתם.

4.1 מזון

4.1.1 תגובש תכנית תזונה שתבטיח לבעלי החיים תזונה מגוונת, מאוזנת ובריאה המתאימה למינם, לגילם ולמצבם הפיזיולוגי (כגון: מצב גופני, היריון, שלבי גדילה שונים) ומספקת מענה הולם לצרכיהם התזונתיים.

4.1.2 לבעלי החיים תינתן גישה למזון מדי יום, למעט אם הווטרנר המטפל הורה אחרת.

4.1.3 יישמרו רשומות הנוגעות למרכיבי המזון, המינרלים ותוספי המזון (ראו גם סעיף 9.15.2).

4.1.4 בעלי החיים הנכללים בתוכנית "חי בריא" ונמכרים עם תו "חי בריא" לא יוזנו במזון המכיל חלבון מן החי, למעט חלב ומוצרי חלב.

בתקופות בהן המרעית הופכת לקמל, נוהגים משקי בקר לבשר בישראל לעשות שימוש בזבל עופות כמקור זול ויעיל לחלבון בהזנה של הפרות (האמהות) במרעה. כמו כן, במשקים רבים בישראל נעשה שימוש בזבל עופות בשלב פיתום העגלים במטרה להוזיל את עלות מנת הפיתום. מחקרים בעולם מצביעים על הסיכון הנובע מהזנה של בעלי חיים בזבל עופות ולפיכך, מדינות רבות אסרו פרקטיקה זו על פי חוק. לצערנו, במדינת ישראל פרקטיקה זו מותרת והמדינה אינה פועלת לסייע למגדלים למציאת חלופות הולמות. נהלי "חי בריא" אוסרים על הזנת בעלי חיים המשווקים במסגרת תכנית "חי בריא" בחלבון מן החי ובכלל זה בזבל עופות. יחד עם זאת, לעת עתה, במקרים בהם איכות המרעית ירודה, מתירה חי בריא את הזנת הפרות (האמהות) בזבל עופות אך אינה ממליצה על כך ובכל אופן, לכשתימצא חלופה הולמת "חי בריא" תאסור זאת לחלוטין. למען הסר ספק, הפרות (האמהות) ממשקי "חי בריא" אשר הוזנו בזבל עופות לא ישווקו עם תו "חי בריא".

4.1.5 יותקן קריפ המכיל תזונה איכותית ונאותה בכל מקום בו הפרות (האמהות) מקבלות תוספת של זבל עופות, וקיימת בו נוכחות של עגלים. זאת כדי למנוע מצב בו העגלים יאכלו זבל עופות.

הקריפ הינו מתקן המשמש להזנת עגלים בשלב הינקות במזון מוצק איכותי. השימוש בקריפ מספק יתרונות רבים לעדר: הוא מאפשר להוריד את הלחץ מהאמהות המיניקות ומפחית את העקה של העגלים במעבר לפיתום. ממחקרים ומעדויות של מגדלים עולה כי עגלים הצורכים מזון מוצק איכותי כבר בשלב הינקות גם עמידים יותר למחלות. העגלים וגם הפרות יעדיפו באופן מובהק את המזון הנמצא בקריפ על פני זבל עופות. אך בעוד הפרות לא יוכלו להיכנס לקריפ ולצרוך ממנו, העגלים ימנעו מצריכת זבל העופות שמחוץ לקריפ ויתמקדו בצריכת המזון האיכותי.

4.1.6 תזונת בעלי החיים תהיה כזו השואפת להבטיח את בריאותם הגופנית ואת יכולת הרבייה שלהם למשך התקופה המקסימלית של אורך חייהם הצפוי.

ככלל, על בעלי החיים להישמר בציון מצב גופני של בין 2 ל-4.

4.1.7 בתזונה היומית של בעלי החיים הגמולים לפחות 15% ממשקלו של החומר היבש יהיו ממזון גס על מנת להבטיח פעילות תקינה של מערכת העיכול (הכרס).

התזונה היומית של הבקר צריכה לכלול מזון גס בכמות מספקת לשם הבטחת פעילות תקינה של מערכת העיכול (הכרס). דרישה זו משתנה בהתאם לגזע בעלי החיים ונעה בין 10%-35%. אחוז המזון הגס מסך התזונה היומית של העגלים לפיטום בישראל נע כיום סביב ה- 10% בלבד, וזאת מטעמים כלכליים (קצב עליית משקל אטי יותר ועלויות גבוהות יותר בהזנה במזון גס בהשוואה להזנה במזון מרוכז). בכוונה לשנות בהדרגה פרקטיקה זו, נקבעה בנהלים אלו דרישת מינימום של 15% מזון גס ממשקל החומר היבש בתזונה היומית של עגלים לפיטום. דרישה זו תיבחן מדי שנה ותעודכן בהתאם.

משק חי בו בעלי החיים המוחזקים הם מגזעים הנדרשים לכמות מזון גס נמוכה יותר, יוכל לבקש הקלה מדרישות סעיף 4.1.7 ובלבד שיוכל להדגים כי בריאות בעלי החיים ורווחתם אינה נפגעת מכך.

4.1.8 כל שינוי של מזון מרוכז בתזונה יבוצע בצורה מבוקרת ובאופן הדרגתי.

4.1.9 המזון יסופק באופן המאפשר לכל בעלי החיים לגשת אליו בו בזמן וברווחה באופן המונע תחרות עליו.

4.1.10 בחישוב שטח האבוס הנדרש:

- א. יובאו בחשבון מספרם, גודלם ומינם של בעלי החיים וכן קיומן של קרניים;
- ב. יחושב שטח המספיק למניעת דחק ותוקפנות הנובעים מתחרות על מזון;
- ג. ייושמו, כדרישה מינימלית, ההמלצות להלן:

אורך אבוס מינימלי לפי אופן הזנה (מ"מ לבעל חיים)		משקל בעל החיים (ק"ג)
הזנה חופשית	הזנה קצובה	
300	350	100
350	400	200
400	500	300
500	600	400
500	700	500
600	750	600

4.1.11 ציוד ההזנה והאבוסים יישמרו נקיים ויבשים ויוסר כל מזון מעופש.

4.1.12 תימנע גישה של בעלי החיים לצמחים רעילים ולכל חומר שאינו ראוי למאכל.

4.2 מים

- 4.2.1 לבעלי החיים תינתן גישה חופשית בכל עת למים נקיים וטריים הנשמרים בטמפרטורה הנוחה לשתיה.
- 4.2.2 השקתות יהיו נגישות לכל בעלי החיים.
- 4.2.3 השקתות יספקו לבעלי החיים מים נקיים בכל עת בכמות מספקת. על אספקת המים להישמר גם במקרה שבו אספקת המים הסדירה למשק נכשלת (ראו גם סעיף 9.13.5).

הסביבה שבה בעלי החיים מוחזקים צריכה להיות מותאמת לצרכים שלהם באופן שיקדם את רווחתם, להגן עליהם מפני חוסר נוחות פיזית, פחד ומצוקה ולאפשר להם התנהגות טבעית.

- 5.0.1 חלקות המרעה, חלקות האימון, סככות הטיפול, הציד, הגידור והמפטמות יתוכננו, ייבנו ויתוחזקו כך שלא יהוו סיכון לבעלי החיים ולא יגרמו לפציעתם או לפגיעה בהם.
- 5.0.2 חלקות המרעה, חלקות האימון, סככות הטיפול, הציד, הגידור והמפטמות יישמרו במצב נקי והיגייני.
- 5.0.3 כל המתקנים לטיפול בבעלי החיים ולהחזקתם יהיו נאותים ובטוחים לשימוש.
- 5.0.4 לא יישמר בקרבת בעלי החיים כל דבר העלול לגרום להם פגיעה או מצוקה הניתנות למניעה.
- 5.0.5 כאשר צפויות טמפרטורות קרות מאוד, יש לדאוג לחימום לעגלים הצעירים מאוד.

במרעה, הגנה מפני קרה ורוחות חזקות מסופקת לעגלים הצעירים על ידי הפרה האם בגופה (מתמקמת כך שגופה יחסום את הרוחות מלהגיע לולד) ובשימוש בשטחי מחסה טבעיים (כגון עצים).
ביונקיה, יש לדאוג למצע יבש, הגנה מפני רוחות ומנורות חימום.

- 5.0.6 יש לעשות כל מאמץ לספק לבעלי החיים גישה לשטחי מחסה להגנה מפני מזג אוויר קיצוני, כגון עומס חום או קרה, העלול להשפיע לרעה על רווחתם.

שטחי מחסה יכולים להיות טבעיים (כגון צל ועצים) או מלאכותיים (כגון מבנים). העיקרון שצריך לשאוף אליו הוא ששטחי המחסה יהיו זמינים בכל עת ויספקו הגנה יעילה.
קרן קיימת לישראל היא האחראית לבצע את הנטיעות בשטח המרעה לאחר שקיבלה את אישור המועצה המקומית. המועצות המקומיות אינן בהכרח מאשרות נטיעות גם במקרים בהם אין מחסה לבעלי החיים בשטחי המרעה.
"חי בריא" תפעל מול המועצות המקומיות לעודד נטיעות ההכרחיות לשמירת רווחת בעלי החיים.

5.1 גידור

- 5.1.1 הגדרות ייבנו ויתוחזקו באופן נאות.
- 5.1.2 גדרות חשמליות ייבנו ויתוחזקו כך שמגע עמן יגרום לא יותר מאי-נעימות רגעית לבעלי החיים.
- 5.1.3 לא ייעשה שימוש בגדר חשמלית מרושתת במקום שבו נמצאים בעלי חיים בעלי קרניים.

מתן גישה למרעה בא לענות על הצורך הטבעי של בעלי החיים ללקט מזון ולחקור את האדמה ואת הסביבה הטבעית שלהם.

- 6.0.1 הרעייה תנוהל באופן המבטיח כי בריאות בעלי החיים ורווחתם יישמרו, כמו גם איכות חלקות המרעה.
- 6.0.2 משקים יכינו תכנית רעייה המתייחסת לתנאים הספציפיים הקיימים בהם. תכנית כאמור צריכה להבטיח כי:
- א. הדרישות התזונתיות של בעלי החיים נענות כראוי ממרעה ומתוספי מזון הולמים;
 - ב. הרכב הצמחיה במרעה אינו מסוכן לבעלי החיים;
 - ג. לבעלי החיים אפשרות לרעות במרעה טרי ונקי, שאינו מזוהם בזבל;
 - ד. לא תתקיים במרעה רעיית יתר שתפגע בו;
 - ה. גודל חלקות המרעה ותדירות הרעייה נאותים;
 - ו. מובאים בחשבון המיקומים של המים, סככות הטיפול, שטחי המחסה ואזורי ההאכלה;
 - ז. תקנות איכות הסביבה נשמרות;
 - ח. חלקות מרעה שנשחקו מטופלות ומשוחזרות.

בחלקות המרעה יישמו, כדרישות מינמליות, התנאים האלה:

- א. שטח הרעייה המינימלי לפרה הוא 18 דונם;
 - ב. גובה הצמחיה המינימלי הוא 7 ס"מ.
- "חי בריא" מאמינה כי ניהול תכנית רעייה הוא בעל חשיבות רבה לבריאות בעלי החיים ולרווחתם ולשימור איכות הסביבה, ותשמח לסייע למשקים לגבש תכנית רעייה.

- 6.0.3 מומלץ לבצע בדיקות תקופתיות של חלקות המרעה ושל התכולה התזונתית של המזון בהן (ראו גם 4.1.1).
- 6.0.4 שימוש בחומרי הדברה והשלכתם יבוצעו בהתאם להנחיות היצרן כדי למנוע זיהום סביבתי.
- 6.0.5 בעלי החיים לא ירעו בקרקע למשך 14 יום מהמועד שבו היא באה במגע ישיר עם חומרי הדברה, וזאת למעט בשטחי פס אש.
- 6.0.5.1 בשטחי פס אש, תקופת איסור הרעייה היא 7 יום מהמועד שבו הקרקע באה במגע ישיר עם חומרי הדברה.
- 6.0.6 צפיפות בעלי החיים בחלקות המרעה תהיה נמוכה מספיק כדי:
- א. שבעלי החיים יוכלו לנוע בחופשיות;
 - ב. למנוע סיכון של רעיית יתר וחשיפת הקרקע.

במשקי הבקר ישראלי לבשר, מיד לאחר הגמילה מועברים העגלים למפטמות שם הם מוחזקים עד למועד שחיטתם.

ההחזקה של העגלים במפטמות נובעת מהיכולת המוגבלת לספק לבעלי החיים במרעה תזונה שתענה על מלוא צרכיהם התזונתיים ומהצורך להביא את העגלים לקצב עלייה במישקל באופן שיספק למגדל כדאיות כלכלית.

אידיאלית, המפטמות היו נבנות בשטחי המרעה מה שהיה מצמצם את העקה בקרב העגלים כתוצאה מההובלה וכן, ניתן היה לספק לעגלים יציאה יומית להליכה בשטחי המרעה לשם קידום בריאותם הגופנית והנפשית. כיום, פרקטיקה זו אינה אפשרית מאחר וחוק המרעה המסדיר בחוק את החכרת שטחי המרעה למגדלים, אוסר על הקמת מבנים בשטחי המרעה.

- 7.0.1 המפטמות ייבנו באופן המאפשר ניקוי מהיר ויעיל.
- 7.0.2 המפטמות יספקו סביבת אקלים שאינה חמה מדי או קרה מדי במידה הגורמת לבעלי החיים מצוקה.
- 7.0.3 המפטמות יספקו הגנה מפני רוחות חזקות.
- 7.0.4 המפטמות יהיו מאווררות היטב ויאפשרו כניסת אוויר צח.
- 7.0.5 המפטמות ינוהלו באופן המונע ריכוזי אמוניה גבוהים, לחות ועובש.
- 7.0.6 האף האנושי יכול לזהות אמוניה ברמות של 5ppm ומעלה. אם עובד המשק מריח אמוניה יש לנקוט פעולה לחיסול המקור.
- 7.0.6 שגרת התחזוקה והניקוי של המפטמות צריכה למזער בעיות אפשריות של מזיקים (כגון פרעושים, זבובים וחרקים אחרים, חולדות ועכברים).
- 7.0.7 המפטמות יספקו לבעלי החיים העשרה סביבתית.

העשרה סביבתית מספקת לבעל החיים גירוי ועניין באופן שמקדם את רווחתו ובריאותו הנפשית. דוגמאות להעשרה סביבתית כוללות מברשות וכדורי חציר.

7.1 רצפות ומרבצים

- 7.1.1 כל השטחים הנגישים לבעלי החיים יאפשרו להם אחיזה טובה ויציבות ויהיו יבשים.
- 7.1.2 רצפות המפטמות יהיו מוצקות (כגון אדמה).

קיימת פרקטיקה של שימוש בטפחות במפטמות כאמצעי להגדלת אחוזי השומן בעגלים (וזאת מכיוון שרמת הפעילות של בעלי החיים המוחזקים על טפחות נמוכה יותר בהשוואה לאלו המוחזקים על רצפות מוצקות). "חי בריא" מאמינה כי פרקטיקה זו בעלת השלכות שליליות על רווחת בעלי החיים, ולפיכך אוסרת אותה.

- 7.1.3 לבעלי החיים תינתן בכל עת האפשרות לעמוד על משטחים יבשים כדי שלא יידרשו לעמוד בתוך בוץ או זבל רטוב.
- 7.1.4 הזבל יפונה מהמבנים על בסיס קבוע.
- 7.1.5 מומלץ לספק לבעלי החיים גישה רציפה למרבצים המרופדים במצע שעונה על התנאים האלה:
- א. כמותו מספקת כדי להבטיח את הנוחות של כל בעלי החיים;
- ב. הוא נקי, יבש, ללא עובש ומחודש לפי הצורך.
- 7.1.6 כאשר רצפות המפטמות קשיחות (כגון בטון), השימוש במצע הוא חובה.
- 7.1.7 גודל המרבצים יאפשר לכל בעלי החיים לשכב בו בזמן בתנוחת מנוחה טבעית.
- 7.1.8 המרבצים יהיו נקיים ויבשים.

7.2 שטחים מינימליים

יש לספק לבעלי החיים מרחב מספיק. צפיפות יתר מגבירה את הדחק החברתי ואת העומס המיקרוביאלי בכל קבוצות הגיל, ומכאן את הסיכון להתפתחות מחלות.

- 7.2.1 השטח המוקצה לבעלי החיים יאפשר להם להתנהג באופן טבעי, כגון לנוע בחופשיות ולשכב בנוחות בלי שיהיו נתונים לצפיפות מופרזת.
- 7.2.2 לבעלי חיים יוקצו, לכל הפחות, השטחים האלה במבנה:

משקל בעל חיים (ק"ג)	שטח מינימלי (מ"ר לבעל חיים)
עד 100	3.5
100-200	5.0
200-350	8.0
350-500	12.0
מעל 500	1.75 נוסף לכל 100 ק"ג נוסף במשקל

"חי בריא" עובדת יחד עם חוקרים ומדריכים בענף לשם הערכת המרחב הנדרש לתיפקודים קיומיים כמו אכילה ושתיה, והמרחבים הנדרשים לקיום פעילויות רווחה אישיות וחברתיות כמו משחק ואינטראקציות הדדיות, באופן שיבטיח שמירה על רווחתם ובריאותם של בעלי החיים. שטחים אלו יוגדרו ויפורסמו בהבהרה או בעידכון נהלי "חי בריא".

7.3 תאורה

- 7.3.1 בכל המבנים המשמשים לאחזקת בעלי החיים תהיה תאורה נאותה שתאפשר לבחון את מצבם בכל נקודת זמן.
- 7.3.2 מבני המפטמות יאפשרו כניסת אור טבעי.
- 7.3.3 בשעות היום תאפשר התאורה במפטמות לבעלי החיים לראות בבירור זה את זה, את המזון, את מקורות המים ואת הסביבה שלהם.
- 7.3.4 בעלי החיים לא יוחזקו בתאורה עמומה או בתאורה רציפה או באפלה קבועה.

יישום תכנית לקידום בריאות בעלי החיים משפיע לטובה הן על רווחתם והן על רמת היצרנות שלהם.

8.1 תכנית בריאות

- 8.1.1 ניהול בעלי החיים יתמקד בקידום בריאות טובה ובמניעת מחלות.
- 8.1.2 המשק יתקשר עם מומחה מוסמך (להלן: "מומחה"), כגון וטרינר, שהוא בעל היכרות עם:
- א. בעלי החיים במשק;
 - ב. דרישות הבריאות על פי חוק;
 - ג. שיטות ואמצעים לשיפור הרווחה והבריאות של בעלי חיים.
- 8.1.3 המשק יקבע לפחות ביקור אחד מדי רבעון עם המומחה למטרת רפואה מונעת.
- 8.1.4 המשק יגבש עם המומחה תכנית בריאות (להלן: "תכנית בריאות") ויעדכנה לפי הצורך. תכנית הבריאות תקדם בריאות טובה ומניעת מחלות ופציעות באופן המצמצם את הצורך בטיפולים, ועליה להתייחס להיבטים האלה:
- א. מועדי ביקור המומחה ותכיפותם;
 - ב. תזונה;
 - ג. ממשק רבייה;
 - ד. היריון והכנות להמלטה;
 - ה. קבלת המלטה וטיפול באם ובשגר;
 - ו. גמילה;
 - ז. הליכים המיושמים במשק שהם בעלי פוטנציאל לגרימת נזק לבעלי החיים;
 - ח. ממשק למניעת מחלות (לרבות חיסונים, תכנון המבנים ותחזוקתם, טיפולים, בטיחות ביולוגית וכדומה);
 - ט. טיפול במחלות רווחות;
 - י. החזקה זמנית בבידוד לצורך ביצוע טיפולים וטרינריים או להשגחה בעת התאוששות ממחלה או מפציעה;
 - יא. המתת חסד של בעלי חיים פצועים או חולים ללא יכולת החלמה;
 - יב. פינוי פגרים;
 - יג. ניהול מעקב ורשומות;
- 8.1.5 כל בעלי החיים ייבחנו בתכיפות גבוהה ככל שנדרש כדי להעריך את רווחתם. בעל חיים שרווחתו נפגעה יטופל מיידית.

בחינה תקופה של בעלי החיים הכרחית לאיתור מוקדם של מחלות או בעיות אחרות. יש לבחון את בעלי החיים בתכיפות גבוהה ולפחות פעם ביום בזמנים רגישים כדוגמת תקופת המלטות.

8.1.6 השימוש בחיסונים יישקל בכל מקרה שאובחנה מחלה או סיכון למחלה במשק.

כדי למזער או אף למנוע את הסיכון למחלות ואת הצורך בשימוש באנטיביוטיקה לצרכים טיפוליים, יבוצע שימוש נאות בחיסונים ברמת הפרט או הקבוצה.

8.1.7 ייערך מעקב אחר ביצועי הקבוצה לכל סימן של מחלה או חריגה בייצור.

8.1.8 יינקטו כל האמצעים האפשריים כדי למנוע התפשטות טפילים.

8.1.9 לא ייעשה שימוש באנטיביוטיקה או בכל תרופה אחרת למטרות שאינן טיפוליות, כגון למניעת מחלות או לעידוד גדילה.

8.1.10 לא ייעשה כל שימוש בהורמוני גדילה לקידום עלייה במשקל.

8.1.11 יישמרו רשומות בנוגע לשימוש בתרופות וטרינריות (ראו גם סעיף 9.15.2):

א. תאריך הרכישה;

ב. שם המוצר;

ג. הכמות שנרכשה;

ד. זהות בעלי החיים המטופלים;

ה. הסיבה שבגינה טופלו בעלי החיים;

ו. מספר בעלי החיים המטופלים;

ז. תאריך תחילת הטיפול ותאריך הסיום;

ח. זמני ההמתנה עד לשיווק הבשר.

8.1.12 השיטות העיקריות למניעת התפשטות טפילים יהיו ניהול נאות של חלקות המרעה וחלקות האימון, שימוש בשיטת רעייה מחזורית, ניקוי המרבצים והחלפת המצע.

8.1.13 אם המניעה אינה יעילה, יוחל שימוש בתרופות או בחומרי הדברה כדי לטפל במחלות ולשלוט ביעילות בטפילים.

8.1.14 לא ייעשה שימוש בזרחנים אורגניים ובמוצרים אחרים בעלי אותו מנגנון פעולה על בעלי החיים.

8.1.15 לא ייעשה שימוש בהורמונים לסינכרון ייחום למטרות שאינן טיפוליות.

משק יוכל לבקש הקלה מדרישות סעיף 8.1.15, ובלבד שיתקיימו התנאים האלה:

א. מטרת הסינכרון היא השבחת מאפייני העדר;

ב. בכל עונת המלטה שיעור בעלי החיים במשק שעבר סינכרון לא יעלה על 25%;

ג. לא מתבצעים למעלה משלושה טיפולים בשנתיים;
ד. אין שימוש בהורמונים בשלוחת העגלים.
משק המנהל עדר טיפוח יוכל לבקש הקלה מדרישות סעיף 8.1.15 ובלבד שלא מתבצעים למעלה משלושה טיפולים בשנתיים ואין שימוש בהורמונים בשלוחת העגלים.

8.1.16 בשהות במפטמה, מצב הטלפיים ייבחן כדי לשלול קיומם של סימנים המעידים על גידול עודף או על ריקבון.

8.1.17 הטיפול בטלפיים יבוצע על ידי מטלף מקצועי ומיומן.

8.2 טיפול בבעלי חיים חולים או פצועים

8.2.1 בעלי חיים חולים או פצועים יטופלו באופן מיידי כדי למזער את הכאב ואת המצוקה שלהם, לרבות טיפול וטרינרי במידת הצורך.

כאשר מתגלות בעיות בריאות בעדר, נוסף על בחינת תנאי הסביבה ואופן הניהול של בריאות העדר, יש לבחון אם הבעיות נובעות מגנטיקה, ולפיכך אם שינויים במדיניות המשק בנוגע לגנטיקה יתרמו לבריאות העדר.

8.2.2 תינתן עדיפות לשימוש בטיפולים אלטרנטיביים מסוג הומאופתי, צמחי מרפא או מכל סוג שאינו אנטיביוטי.

8.2.3 במקרים שבהם טיפולים אלטרנטיביים אינם מתאימים או אינם יעילים, או אם הווטרינר המליץ על טיפול אנטיביוטי, יינתן טיפול בהתאם.

8.2.4 שימור היכולת לשווק את בעל החיים או את תוצרתו לא יהיה סיבה למניעת טיפול מבעל החיים.

8.2.5 ייעשה שימוש אך ורק בתרופות הרשומות והמאושרות כדין לטיפול בבעלי חיים, והן יינתנו באופן ובמינון הנכונים, תוך שמירה על זמני ההמתנה לשיווק בשר.

8.2.6 כל בעל חיים פצוע, חולה או במצוקה:

א. אם הכרחי, יופרד מהעדר;

ב. יטופל ללא דיחוי;

ג. אם יש צורך, יומת בהמתת חסד (ראו גם סעיף 8.4).

8.2.7 צליעת בעלי חיים תטופל ויוסרו כל הגורמים לה. הדרכים למניעת צליעה כוללות:

א. טילוף על פי הצורך;

ב. בחינת סביבת בעלי החיים באופן קבוע לשלול קיומם של גורמים סביבתיים, כגון אבנים או גדרות, העשויים לגרום לצליעות והסרתם באופן מיידי במידה והתגלו.

8.2.8 בעל חיים הסובל מצליעה:

א. ייבדק מיידית;

ב. יטופל באופן נאות וללא דיחוי;

ג. יבודד מהעדר אם יש חשד להדבקה.

8.2.9 יישמרו רשומות הנוגעות לתמותה ולתחלואה לרבות הסיבות שבעטיין נגרמו, אם הן ידועות (ראו גם סעיף 9.15.2).

8.2.10 יישמרו רשומות הנוגעות לבעלי החיים שהומתו לרבות הסיבות שבעטיין הומתו (ראו גם סעיף 9.15.2).

8.3 שיכון בעלי חיים חולים

8.3.1 יוקצה מקום בטוח במשק לשיכון בעלי חיים חולים או פצועים באופן שיאפשר להם להתאושש ללא תחרות.

8.3.2 בעלי חיים המופרדים מהעדר בשל היותם חולים או פצועים, יוחזקו בנפרד רק עד שהם יכולים לחזור לקבוצה בלי שתהיה השפעה שלילית על הבריאות או על הרווחה של הפרט או העדר.

ישנם מקרים חריגים בהם החזרת בעלי החיים המופרדים לקבוצה לאחר החלמתם אינה רצויה ואף עשויה לפגוע ברווחתם ו/ או ברווחת בעלי החיים בקבוצה. על המשק לשמור תיעוד של מקרים אלו, לרבות פירוט הנסיבות שהובילו להחזקת בעלי החיים בנפרד מהקבוצה גם לאחר שהחלימו.

8.4 המתת חסד

8.4.1 בעלי חיים החווים סבל או כאב ושאינם צפויים להחלים יומתו באופן מיידית בהתאם לפרוטוקול שנקבע בתכנית הבריאות (ראו גם סעיף 8.1.4).

8.4.2 אין לבצע המתת חסד בבעלי חיים באופן הגורם להם סבל וכאב מיותרים.

ניהול וטיפול אחראיים ואכפתיים הכרחיים להבטחת רווחתם של בעלי החיים. על העוסקים בניהול בעלי החיים ובטיפול בהם להיות בעלי כישורים ויכולות בגידול בעלי חיים ובקידום רווחתם.

9.0.1 בעלי החיים יישמרו בקבוצות קבועות; מומלץ להימנע מערבוב בעלי חיים מקבוצות שונות.

יש לעשות כל מאמץ לשמור את בעלי החיים בקבוצות קבועות לאורך כל חייהם ובמיוחד במעבר למפטמות.

9.0.2 קיבוץ בעלי החיים בקבוצות ייעשה תוך התחשבות בגיל, בגודל ובצורת ההתנהגות, כדי להבטיח את רווחתם של בעלי החיים הדומיננטיים פחות.

9.1 מנהלים

9.1.1 יש למנות עובדים שיישאו באחריות לניהול המשק ולתעד את שמותיהם.

9.1.2 המנהלים יוודאו שכל עובדי המשק:

א. בעלי גישה לעותק עדכני של נהלים אלו;

ב. מכירים את תוכנו;

ג. מבינים את תוכנו ומיישמים אותו בתחומי אחריותם.

9.1.3 על המנהלים:

א. לוודא שתכנית הבריאות מיושמת ומעודכנת באופן שוטף (ראו גם סעיף 8.1.4);

ב. לוודא שרשומות נדרשות מתועדות ונשמרות (ראו גם סעיף 9.15.2);

ג. לגבש וליישם תכנית למצבי חירום (ראו גם סעיף 9.13.1), ולהעמיד במקום מרכזי לוח הנחיה למקרי חירום הכולל את:

i. הצעדים שיש לנקוט במקרי החירום השונים;

ii. מיקום מקורות המים לשימוש מכבי האש;

iii. מיקום המשק, כדי להקל על כוחות החירום את איתורו.

9.2 עובדי המשק

9.2.1 עובדי המשק:

א. יבינו את הזמנים ואת הנסיבות שבהם בעלי החיים נוטים לסבול מבעיות רווחה ובמיוחד סביב ההמלטה;

ב. יהיו בעלי יכולת לזהות את הבעיות כאמור ולטפל בהן.

9.2.2 טרם קבלת אחריות לטיפול בבעלי החיים, על עובדי המשק:

- א. לקבל הדרכה מתאימה;
- ב. להיות מסוגלים לזהות סימנים להתנהגות נורמלית, להתנהגות חריגה ולפחד;
- ג. להיות מסוגלים לזהות סימנים למחלות נפוצות, להבין את דרכי המניעה והבקרה ולדעת איך להזעיק עזרה וטרינרית;
- ד. להיות בעלי ידע במתן ציון למצב הגופני;
- ה. אם נדרש, להיות בעלי ידע ויכולת לסייע בהמלטה ולטפל בשגר.

9.2.3 עובדי המשק יטפלו בבעלי החיים בגישה חיובית ובחמלה.

9.2.4 עובדי המשק יהיו מיומנים בביצוע הליכים שיש בהם סיכון לגרימת סבל (כגון הזרקות).

9.3 גזעים וממשק רבייה

- 9.3.1 לא יעשה שימוש בבעלי חיים שעברו טיפוח גנטי ברמה שהשפיעה לשלילה על רווחתם.
- 9.3.2 לא יעשה שימוש בזנים בעלי שריר כפול המצריכים באופן שוטף ניתוח קיסרי או עזרה בהמלטה.
- 9.3.3 בחירת הגזעים תיעשה תוך התחשבות ביכולתם להתאים לתנאים המקומיים ולהסתגל אליהם. בהקשר זה יובאו בחשבון חיוניותם ועמידותם למחלות.
- 9.3.4 בעלי חיים המובאים למשק למטרות רבייה יהיו מתאימים לדרישות נהלים אלו.
- 9.3.5 יישמרו רשומות המעידות על מקורם, על תאריך רכישתם ועל מספרם של בעלי החיים שהובאו למטרות רבייה (ראו גם סעיף 9.15.2).
- 9.3.6 רבייה טבעית והזרעה מלאכותית הן שיטות הרבייה היחידות המותרות.
- 9.3.7 היכולת להמליט בהצלחה באופן עצמאי תובא בחשבון בעת ביצוע שינויים גנטיים בעדר.
- 9.3.8 ערבוב זכרים המשמשים למטרות רבייה ייעשה במשנה זהירות ובאופן הבטוח ביותר, כך שתקטן הסבירות לפגיעות.
- 9.3.9 בעלי חיים למטרות רבייה יהיו בעלי ציון מצב גופני שאינו עולה על 4.
- 9.3.10 בתכנית הרבייה יובאו בחשבון מאפיינים התורמים לשיפור רווחת בעלי החיים, כגון רגישות למחלות, רגישות לצליעה, אריכות ימים.
- 9.3.11 מומלץ להחליף מדי שנה 20% מהזכרים המשמשים למטרות רבייה על מנת ליצור שונות גנטית ולמנוע ככל האפשר הכלאת שארים.

9.4 רכישת בעלי חיים

תכנית "חי בריא" היא תכנית מהמלטה עד שחיטה.

9.4.1 בעלי החיים הנכללים בתכנית "חי בריא" יבלו את כל חייהם במשקי "חי בריא", למעט אם תכנית "חי בריא" הסכימה אחרת (ראו גם סעיף 9.4.2).

הערה: ניתן להעביר בעלי חיים בין משקים כל עוד כל המשקים הם משקי "חי בריא".

"חי בריא" מבינה כי חידוש העדר או הגדלתו בהתאם לדרישת סעיף 9.4.1 עלולים להיות בעייתיים בשנות פעילותה הראשונות, עד ליצירת בסיס נרחב של משקים הלוקחים חלק בתכנית "חי בריא". לפיכך, הוסף באופן זמני סעיף 9.4.2. סעיף 9.4.2 יבחן מדי עדכון של נהלים אלו, ויוסר כאשר יתברר שיש בסיס נרחב דיו של משקים הלוקחים חלק בתכנית "חי בריא".

9.4.2 אם נדרש המשק להגדיל או לחדש את העדר ולא התאפשר לו לבצע את הרכישה ממשקי "חי בריא", יוכל המשק לרכוש בעלי חיים שאינם ממשקי "חי בריא" ובלבד שיתקיימו התנאים האלה:

ד. המשק פירט בכתב ל"חי בריא" מדוע לא הצליח לרכוש את בעלי החיים ממשקי "חי בריא", לרבות פירוט הכמות והסוג של בעלי החיים המבוקשים, ציין את הגורם שממנו הוא מעוניין לבצע את הרכישה ו"חי בריא" נתנה את הסכמתה;

ה. בעלי חיים שנרכשו שמקורם אינו במשקי "חי בריא" יסומנו באופן ברור;

ו. בכל נקודת זמן, שיעור בעלי החיים במשק שלא גדלו כל חייהם במשקי "חי בריא" לא יעלה על 20%;

ז. תוצרת בעלי חיים שמקורם אינו במשקי "חי בריא" לא תימכר תחת תו "חי בריא" אלא לאחר שבעלי החיים עברו תקופה של למעלה מ-2/3 מחייהם במשקי "חי בריא".

9.5 טיפול בבעלי החיים

9.5.1 עובדי המשק יקצו זמן כדי לצפות בהתנהגות בעלי החיים ויבחנו אותה בתכיפות גבוהה ככל שנדרש (ראו גם סעיף 8.1.5).

9.5.2 עובדי המשק יצפו בהתנהגות בעלי החיים ויבחנו אותה בתכיפות הנדרשת לשמירה על רווחתם.

9.5.3 עובדי המשק יעשו מאמצים לפתח קשר חיובי עם בעלי החיים באמצעות טיפול עדין.

9.5.4 הטיפול בבעלי החיים ייעשה:

א. בשקט וברוגע בכל עת;

ב. בעוצמה המינימלית ההכרחית לשמירת בטחונם של בעלי החיים;

ג. בתשומת לב, על מנת למנוע כאב ומצוקה מיותרים.

- 9.5.5 המתקנים המשמשים לביצוע הליכי טיפול בבעלי החיים (כגון טילוף) יתוכננו, ייבנו ויתוחזקו באופן הממזער סיכון לפציעה, למצוקה ולסבל.
- 9.5.6 המתקנים המשמשים לביצוע הליכי טיפול יתוכננו וייבנו תוך התחשבות בכמות בעלי החיים המטופלים ובאופי ההליכים המבוצעים בהם.
- 9.5.7 בעת העברת בעלי החיים, יש להוליכם בקצב שיאפשר להם לראות לאן הם הולכים והיכן הם מניחים את רגליהם.
- 9.5.8 יש להוליך את בעלי החיים באופן עקבי ורגוע, ולפעול להפחתת רעש ותנועות מהירות הגורמים לעקה בקרב בעלי חיים.
- 9.5.9 לא יעשה כל שימוש במלמד בקר חשמלי (שוקר חשמלי) אלא במקרים בהם נשקפת סכנה ממשית לחיי אדם או בעל חיים.
- 9.5.10 לא יעשה כל שימוש במקלות להכאת בעלי חיים.
- 9.5.11 חל איסור לפגוע או להתעלל בבעלי חיים.
- 9.5.12 לא יבוצעו הליכי טיפול בנקבות בהריון מתקדם, למעט הליכים שאינם סובלים דיחוי או הליכים המיועדים להגברת בריאותן ורווחתן או אלו של הולד.
- 9.5.13 הליכי טיפול בנקבות הרות יבוצעו בתשומת לב מרבית, כדי למנוע פציעות או מצוקות העלולות לגרום להמלטה מוקדמת.

9.6 החזקה בבידוד

- 9.6.1 לא יוחזקו בעלי חיים בבידוד אלא אם נדרש כן לפרקי זמן קצרים לצורך ביצוע טיפולים וטרינריים או להתאוששות ממחלה או מפציעה.
- 9.6.2 החזקה זמנית של בעלי חיים בבידוד תיעשה בהתאם לפרוטוקול שנקבע בתוכנית הבריאות (ראו גם 8.1.4) ויישמרו הרשומות הנוגעות אליה (ראו גם סעיף 9.15.2).
- 9.6.3 המתקנים המשמשים להחזקה זמנית של בעלי חיים בבידוד יעמדו בדרישות השטחים המינימליים המפורטים בסעיף 7.2.2.
- 9.6.4 מומלץ לאפשר לבעלי חיים המוחזקים בבידוד זמני, קשר חזותי ושמיעתי עם בעלי חיים אחרים.
- 9.6.5 מתקנים המשמשים להחזקה זמנית של בעלי חיים חולים בבידוד, ינוקו ויחוטאו לכל הפחות בין כל שימוש ושימוש.

9.7 היריון והמלטה

- 9.7.1 בעת הכניסה להיריון, על הנקבות להיות בנות לא פחות מ-15 חודשים.
- 9.7.2 לאורך ההיריון יבוצע מעקב אחר המצב הגופני של הנקבות ההרות, והתזונה שלהן תותאם כנדרש.
- 9.7.3 אם צפויים בעיות בהמלטה יש לדאוג לזמינותו של אדם בעל כישורים מתאימים.
- 9.7.4 במקרה של קשיים בהמלטה יש לספק בהקדם האפשרי סיוע מתאים, לרבות הזעקת וטרנר, ובכל אופן אין להפעיל כוח פיזי חסר פרופורציה.

9.8 טיפול בעגלים

- 9.8.1 העגלים יוזנו בקולוסטריום בכמות מספקת ב-24 השעות הראשונות מההמלטה.

כאשר האם מתה, חולה או דוחה את הולד ואימוץ על ידי אמהות מאמצות לא צלח, מועבר הולד לממשק גידול מלאכותי ביונקיה. יש לוודא כי ולד כאמור מאותר בהקדם האפשרי ומסופק לו קולוסטריום בכמות מספקת.

ככלל אצבע, העגלים צריכים לקבל 1 ליטר קולוסטריום לעשרה קילוגרם משקל גוף במשך 24 השעות הראשונות לחייהם באופן הבא: שליש בהגמעה הראשונה והיתר ב- 2 הגמעות.

- 9.8.2 מומלץ לעודד אימוץ של בעלי חיים יתומים על ידי אמהות מאמצות.
- 9.8.3 בממשק גידול מלאכותי, אחרי הגמעת הקולוסטריום, תינתן לבעלי החיים הצעירים גישה לחלב או לתחליף חלב בכמות מספקת.
- 9.8.4 לא ייעשה שימוש בתחליף חלב המכיל אנטיביוטיקה, זרז גדילה או כל מוצרי לוואי מן החי למעט חלבון חלב.
- 9.8.5 עגלים לא יוחזקו בבידוד.

ניתן להחזיק בבידוד ולד שהועבר לממשק גידול מלאכותי ביונקיה עד גיל 14 ימים לשם קידום בריאותו. ההחזקה בבידוד עד גיל 14 ימים נמצאה כאפקטיבית למניעת תחלואה בגיל הכי רגיש באופן שעשוי להציל חיים ולפיכך, למרות הפגיעה מההיבט החברתי, חי בריא מתירה החזקת עגלים בבידוד זמני עד גיל 14 ימים.

יש לעשות כל מאמץ שבתקופת הבידוד יוכלו בעלי החיים לשמוע ולראות בעלי חיים אחרים.

- 9.8.6 לעגלים תהיה גישה למים טריים ונקיים בטמפרטורה נוחה לשתייה החל מהיום הראשון וגישה למזון מוצק מזין מוקדם ככל האפשר, ולא יאוחר מסוף השבוע השני לחייהם.
- 9.8.7 בממשק גידול מלאכותי יוחזקו העגלים בקבוצות קטנות דיין לפחות בשלושת השבועות הראשונים לחייהם, על מנת שאפשר יהיה לבחון אותם ולהגביל התפשטות מחלות.

9.9 גמילה והפרדה

- 9.9.1 עגלים שנגמלו או הופרדו לאחרונה, יוחזקו בקבוצות עם בעלי חיים המוכרים להם.
- 9.9.2 במקרים חריגים בהם הגמילה ו/או ההפרדה מתבצעות לפני המועד המתוכנן (כגון כאשר לפרה האם אין די חלב) ניתן להפריד את העגל מקבוצתו המוכרת בסמוך לגמילה או להפרדה וזאת כדי לשמור על בריאותו ורווחתו. על המשק לשמור תיעוד של מקרים אלו, לרבות פירוט הנסיבות שהובילו לכך (ראו גם סעיף 9.15.2).
- 9.9.3 ההפרדה של העגל מאימו תיעשה תוך גרימת עקה מינימלית.
- 9.9.4 הפרדת העגל מאימו תיעשה בשני שלבים*.

שיטת הפרדת העגלים בשני שלבים נבחנה בתחנת המחקר החקלאי בנוה יער ונמצאה כתורמת להפחתה משמעותית בתחלואת העגלים מיד לאחר הגמילה. בשלב הראשון, מפרידים את העגל מאימו לחצרות שכנות כאשר הם יכולים לראות, לשמוע ולהריח זה את זה אך לא לינוק או להיניק. את ההפרדה המוחלטת עושים רק לאחר כשלושה ימים עד שבוע עם העברת העגלים למפטמות. מגדלים בתכנית חי בריא המיישמים את שיטת ההפרדה בשני שלבים כבר מספר שנים ברציפות מדווחים על יתרונות רבים ליישום שיטה זו, ובכלל זה הפחתת עקת הגמילה, צמצום התחלואה ובאופן כללי, עליה בחסינות העגלים לאחר הגמילה ובכניסה למפטמה.

- 9.9.4.1 במקרים חריגים בהם המשק לא יכול לבצע הפרדה בשני שלבים, המשק רשאי לבקש הקלה מדרישה 9.9.4, ובלבד שהמשק פירט בכתב ל"חי בריא" את הסיבות המונעות ממנו לבצע הפרדה בשני שלבים ו"חי בריא" נתנה את הסכמתה.

דוגמה למצב בו המשק לא יכול לבצע הפרדה בשני שלבים הוא כאשר המכלאה נמצאת בשטח אש או בצמוד לו.

- 9.9.5 אין לגמול עגלים בני פחות מארבעה חודשים.

על המשק לקחת בחשבון את דרישות סעיף 9.9.4.1 בהקשר לגיל הגמילה המינימלי בתכנון מחושב של מועדי ההתעברות, ההמלטה והמכירה למפטמים.

- 9.9.6 במקרים חריגים, כאשר הבריאות והרווחה של העגל או של אימו עשויות להיפגע, ניתן לגמול עגלים בני פחות מהגיל המצוין בסעיף 9.9.4.1. בכל מקרה כזה יישמרו הרשומות, לרבות פירוט הנסיבות שהובילו לגמילה המוקדמת (ראו גם סעיף 9.15.2).

9.10 סימון בעלי החיים

- 9.10.1 בעלי החיים יסומנו בהתאם לדרישות החוק.
- 9.10.2 סימון בעלי חיים, ככל שנדרש, לא יגרום נזק לבעל החיים.

* כניסת הדרישה לתוקף: 1 בינואר 2020

9.10.3 מותר לבצע סימון באמצעות חיבור תג אוזן (ear tag).

9.10.4 לא יבוצע סימון על ידי חיתוך האוזניים (ear mark).

9.10.5 מותר לבצע סימון באמצעות צריבה בכויית קור.

9.11 יישום הליכים בעלי פוטנציאל לגרימת נזק לבעלי החיים

9.11.1 לא יבוצעו בבעלי החיים ניתוחים למטרות קוסמטיות.

9.11.2 תכנית הבריאות תפרט כל הליך בעל פוטנציאל לגרימת נזק לבעלי החיים המיושם במשק ותספק מידע על השיטות המיושמות ועל הצעדים הננקטים להפחתת הסבל.

9.11.3 כל הליך בעל פוטנציאל לגרימת נזק לבעלי החיים המיושם במשק, יבחן מדי שנה ויבדק:

א. אם יישומו עדיין נדרש;

ב. אם הדרכים הננקטות להפחתת הכאב הן יעילות.

9.11.4 לא תבוצע קטימת זנב.

9.11.5 לא תבוצע הסרת קרניים. ניתן לקטום את קצה הקרניים כל עוד לא פוגעים ברקמה החיה שבתוך הקרניים.

9.11.6 הסרת ניצני קרניים (disbudding) אינה מומלצת, ובכל מקרה מותרת רק בקרב בעלי חיים בני פחות מחמישה שבועות ורק במקרים שבהם יש צורך רפואי או סכנה לפציעות.

9.11.7 השיטה המומלצת להסרת ניצני קרניים היא צריבה בחום. הליך זה יבוצע על ידי וטרינר ותוך שימוש במשככי כאבים ובהרדמה מקומית.

9.11.8 שימוש במשחה קאוסטית להסרת ניצני קרניים אינו מומלץ ובכל אופן אסור בבעלי חיים בני למעלה משבעה ימים.

9.11.9 יש להעדיף גזעים חסרי קרניים, המייתרים את הצורך בהסרת ניצני קרניים.

ככלל, עדיף להימנע מהסרת ניצני קרניים. אם יש בעיה רפואית או חשש לפציעות כתוצאה מקיומן של קרניים, מומלץ לקטום את קצה הקרניים. הליך זה, אם מתבצע על ידי אדם המיומן בביצועו, אינו אמור להכאיב לבעל החיים.
"חי בריא" בוחנת את הצורך הממשקי בהסרת ניצני קרניים ואת השלכות ההסרה על רווחת בעלי החיים, ותשקול אם להמשיך לאפשר פרקטיקה זו במסגרת נהליה.

9.11.10 הסרת פטמה עודפת, אם צריך, תבוצע על ידי וטרינר תוך שימוש בהרדמה מקומית ולפני גיל 5 שבועות.

9.11.11 אין לבצע סירוס בבעלי החיים.

9.12 הגנה מפני טורפים ובקרה על מכרסמים

- 9.12.1 לכל בעלי החיים תינתן הגנה מפני טורפים.
- 9.12.2 תגובש תכנית כתובה להגנה מפני חיות בר (טורפים ומכרסמים). על התכנית לכלול את השיטות המיושמות להדרה פיזית של חיות הבר.

השיטות להדרה פיזית כוללות:
• בנייה ותחזוקה של גדר הגנה;
• הסרה של שטחי מחסה וכיסוי (כגון עשבים) מהשטח שסביב למבנים שבהם מוחזקים בעלי החיים;
• הסרה מקרבת בעלי החיים של רכיבים העלולים לעודד את נוכחותן של חיות בר;
• תחזוק המבנים.

- 9.12.3 לא ייעשה שימוש ברעלים נגד טורפים.
- 9.12.4 לא ייעשה שימוש במלכודות דבק להגנה מפני חולדות ועכברים.
- 9.12.5 במקרים בהם כשלה הדרת הטורפים ובעיית הטרפה נותרה בעינה, יפנה המשק לפקח האזור מטעם רשות הטבע והגנים לפיתרון הבעיה.
- 9.12.6 לא ייעשה שימוש ברעל מכרסמים מורשה לצורך הגנה מפני חולדות או עכברים, אלא אם כן הוא מושם באופן שאינו נגיש לבעלי חיים ממינים שאינם מיועדים להמתה.

9.13 מקרי חירום

- 9.13.1 תכנית לטיפול בבעלי החיים או לשיכונם במצבי חירום תהיה זמינה ומובנת לכל עובדי המשק (להלן: "תכנית למקרי חירום").
- 9.13.2 התכנית למקרי חירום תביא בחשבון את רווחת בעלי החיים בזמן שריפה ותכלול:
- א. תכנית חילוץ שתאפשר פינוי מהיר של כל בעלי החיים בעת שריפה;
- ב. דרך למיגור האש (מטף, מקור מים).
- 9.13.3 לא תינתן לבעלי החיים גישה ישירה לחוטי חשמל ולמקורות חום, וזאת כאמצעי למניעת שריפה.
- 9.13.4 התכנית למקרי חירום תבטיח שרווחת בעלי החיים נשמרת גם בתנאי אקלים קיצוניים, כגון שיטפונות, סופות או בצורת.
- 9.13.5 התכנית למקרי חירום תבטיח שרווחת בעלי החיים נשמרת במהלך כל הפרעה אפשרית באספקת שירותים או בעת קלקול מכני, כגון הפסקה באספקת המים או קלקול במכונות ההאכלה או במערכת האוורור.
- 9.13.6 התכנית למקרי חירום תכלול דרכי פעולה שיבטיחו שמירה על רווחת בעלי החיים גם במקרים של תאונה במהלך ההובלה או תקלה ברכב ההובלה.

9.14 פסולת

- 9.14.1 פסולת ושפכים של בעלי החיים יאוכסנו ויושלכו באופן המצמצם את הסיכון להתפשטות מחלות לבעלי החיים במשק, לבעלי חיים אחרים ולבני אדם, ובאופן שאינו מזהם את הסביבה.
- 9.14.2 לא תינתן לבעלי החיים גישה לריכוזי פסולת.
- 9.14.3 המשק יגבש תכנית כתובה לניהול פסולת.
- 9.14.4 יוקפד כי פסולת המשק מכל סוג שהוא לא תהווה גורם סיכון לבריאות בעלי החיים.

9.15 שמירת רשומות

- 9.15.1 המשק יאפשר לנציגי "חי בריא" גישה לכל הרשומות הנדרשות לפי נהלים אלו.
- 9.15.2 המשק ישמור רשומות כאמור להלן:
- א. רשומות הנוגעות למקורם, לתאריך רכישתם ולמספרם של בעלי החיים שהובאו למטרות רבייה (ראו גם סעיף 9.3.5);
- ב. רשומות הנוגעות לתכנית הבריאות (ראו גם סעיף 8.1.4);
- ג. רשומות הנוגעות לשימוש בתרופות וטרינריות (ראו גם סעיף 8.1.11);
- ד. רשומות הנוגעות לתכנית למקרי חירום (ראו גם סעיף 9.13.1);
- ה. רשומות הנוגעות לרכישה, למכירה או להעברה של בעלי חיים ומוצרים הנכללים בתכנית "חי בריא";
- ו. רשומות הנוגעות לתמותה ולתחלואה לרבות הסיבות שבעטיין נגרמו, אם הן ידועות (ראו גם סעיף 8.2.9);
- ז. רשומות הנוגעות לבעלי החיים שהומתו לרבות הסיבות שבעטיין הומתו (ראו גם סעיף 8.2.10);
- ח. רשומות הנוגעות לתמותה או להתפשטות של מחלות במהלך ההובלה לרבות הסיבות שבעטיין נגרמו, אם הן ידועות (ראו סעיף 10.4.11);
- ט. רשומות הנוגעות לתכנית התזונה (ראו סעיף 4.1.1);
- י. רשומות הנוגעות למרכיבי המזון, המינרלים ותוספי המזון (ראו סעיף 4.1.3);
- יא. רשומות הנוגעות לתכנית הרעייה (ראו גם סעיף 6.0.2);
- יב. רשומות הנוגעות לכל תקופה שבה הוחזקו בעלי חיים בבידוד (ראו גם סעיף 9.6.2);
- יג. רשומות הנוגעות לתכנית ההובלה של בעלי החיים (ראו גם סעיף 10.0.1);

יד. רשומות הנוגעות לכל מקרה שבו בעלי החיים נגמלו לפני הגיל המינימלי, לרבות פירוט הנסיבות שהובילו לגמילה המוקדמת (ראו גם סעיף 9.9.6).

טו. רשומות הנוגעות לכל מיקרה שבו הופרד העגל מקבוצתו המוכרת בסמוך לגמילה ו/או להפרדה (ראו גם סעיף 9.9.2)

המשקים יקבלו ארכה של 12 חודשים מיום הצטרפותם לתכנית "חי בריא", כדי לגבש את הרשומות הנדרשות. "חי בריא" תשמח לעזור למשקים בתהליך ולספק תבניות לרשומות הנדרשות.

הובלת בעלי החיים צריכה להיעשות באופן שלא יחשוף את בעלי החיים לסבל או למצוקה מיותרים. זמני ההובלה של בעלי החיים יצומצמו למינימום ההכרחי.

יודגש כי נהלים אלו אינם באים להחליף כל דרישה הקבועה בחוק ובכלל זה את תקנות צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים) (הובלת בהמות), התשס"ו-2006.

10.0.1 תגובש תכנית המבטיחה את רווחת בעלי החיים לפני הובלתם, במהלכה ואחריה (להלן: "תכנית ההובלה").

10.0.2 כל קבלני המשנה הלוקחים חלק בהובלת בעלי החיים יעמדו בדרישות נהלים אלו.

10.1 בעלי החיים המיועדים להובלה

10.1.1 בעל חיים המיועד להובלה יהיה כשיר בריאותית לעמוד במסע המתוכנן בלי שיסבול מכאב וממצוקה בלתי סבירים או מיותרים.

10.1.2 לא יובל בעל חיים חולה או פצוע, אלא אם כן הוא מובל לצורך קבלת טיפול וטרינרי או לשם המתת חסד.

10.1.3 לא יובלו נקבות הרות בפרק הזמן של 8 שבועות ואילך ממועד ההמלטה הצפוי, למעט מקרים המיועדים לשפר את בריאותן ואת רווחתן.

10.2 המעורבים בהובלה

10.2.1 המעורבים בהובלת בעלי החיים יהיו מודעים לבעיות הרווחה העשויות להתעורר במהלך ההובלה בקרב בעלי החיים המובלים, ויהיו כשירים לטפל בבעיות כאמור.

10.2.2 הנהגים המובילים בעלי חיים יהיו מודעים להשפעת סגנון הנהיגה שלהם על רווחתם של בעלי החיים המובלים. במיוחד עליהם לעשות כל מאמץ להימנע מביצוע פניות חדות ובלימות פתאומיות.

10.2.3 הנהגים המובילים בעלי חיים יודאו כי בעלי החיים מובלים ליעדם ללא דיחוי.

10.2.4 ימונה אחראי לכך שבעלי החיים לא ייפגעו ולא יחוו מצוקה בכל נקודת זמן שהיא לפני ההובלה, במהלכה ואחריה.

10.3 רכב ההובלה

10.3.1 רכב ההובלה יהיה נקי ויבש לפני העמסת בעלי החיים.

10.3.2 רכב ההובלה יהיה בנוי באופן המבטיח שבעלי החיים לא יחליקו, או שיהיה מרופד במצע העונה על דרישה זו.

10.3.3 רכב ההובלה יהיה בעל מערכת אוורור המאפשרת לבעלי החיים המובלים לנשום אוויר צח במהלך הובלתם.

10.4 הובלה

- 10.4.1 בעלי החיים המיועדים להובלה יוחזקו במתחם מוגן ונוח המאפשר מחסה מפני מזג אוויר קיצוני.
- 10.4.2 לבעלי החיים תהיה גישה רציפה למזון ולמים עד לרגע העמסתם.
- 10.4.3 אם צפויים עיכובים במהלך ההובלה או במהלך הפריקה ביעד, תידחה העמסת בעלי החיים והובלתם עד למועד שבו לא צפויים עיכובים.
- 10.4.4 העמסה ופריקה יבוצעו באמצעות כבשי העמסה ופריקה מתאימים, ששיפועם אינו עולה על 20%, שהם יציבים ובעלי דפנות מוצקות, ושהם בעלי משטח מונע החלקה.
- 10.4.5 יש להגן על בעלי החיים במהלך ההובלה מכל פגיעה או לחץ תרמי.
- 10.4.6 בעל חיים הסובל מפגיעה או ממצוקה במהלך ההובלה, יטופל בהקדם האפשרי. אם נדרשת המתת חסד, תבוצע זו בהקדם האפשרי.
- 10.4.7 לא תבוצע הובלה בצפיפות יתר. לבעלי החיים יוקצו השטחים המינימליים הבאים במהלך ההובלה:

משקל בעל חיים (ק"ג)	שטח מינימלי בהובלה (מ"ר לבעל חיים)
55>	0.3-0.4
55-110	0.4-0.7
110-200	0.7-0.95
200-325	0.95-1.3
325-550	1.3-1.6
550<	1.6-1.8

- 10.4.8 הובלת בעלי חיים בבידוד אינה מומלצת.
- 10.4.9 יש להפריד בהמתנה להובלה ובהובלה בעלי חיים מקבוצות חברתיות שונות.
- 10.4.10 פריקת בעלי החיים תיעשה מיד עם הגעתם ליעד.
- 10.4.11 יישמרו רשומות הנוגעות לתמותה או להתפשטות של מחלות במהלך ההובלה לרבות הסיבות שבעטיין נגרמו, אם הן ידועות (ראו גם סעיף 9.15.2).
- 10.4.12 משך ההובלה לא יעלה על 4 שעות.
- במקרים שבהם המרחק לבית המטבחיים עולה על 4 שעות, יש לבצע מאמצים למציאת בית מטבחיים קרוב יותר. במקרים כאמור אפשר לבקש אישור מ"ח בריא" להקלה בסעיף 10.4.12, ובלבד שמשך ההובלה לא יעלה על 6 שעות.
- 10.4.13 משך ההובלה של בעלי חיים בטווח זמן של שבוע מיום גמילתם לא יעלה על שלוש שעות.

11.0.1 בעלי חיים המוכנים לשחיטה במסגרת תכנית "חי בריא" ומיועדים לשאת את תו "חי בריא", יימכרו רק לסוחרים המאושרים על ידי "חי בריא" שיעבירו אותם לבתי מטבחיים המאושרים על ידי "חי בריא".

בית המטבחיים ינוהל באופן שיבטיח כי בעלי החיים אינם נתונים לדחק או לחוסר נוחות לא הכרחיים. טיפולי טרום-שחיטה צריכים להיות מצומצמים למינימום האפשרי. על כל המעורבים בשחיטה להיות כשירים לבצע את העבודות הנדרשות מהם.

12.0.1 בעלי חיים הנכללים בתכנית "חי בריא" ומיועדים לשאת את תו "חי בריא" יועברו לבתי מטבחיים שהינם בעלי אישור עמידה בתכנית "חי בריא" למעט אם תכנית "חי בריא" הסכימה אחרת (ראו סעיף 3.0.312.0.2).

בשל הריכוזיות של בתי המטבחיים בישראל, עלולים להיווצר מצבים בהם בתי המטבחיים מפעילים לחץ מסחרי לא סביר על המגדלים. לחץ זה עשוי לכלול איסור מכירה ללקוחות מסוימים, תעריף שחיטה מנופח וכיוצ"ב. בשל המחסור בבתי מטבחיים מאושרים בתכנית "חי בריא" וכדי למנוע מצב בו המגדלים תלויים לחלוטין בבית מטבחיים כזה או אחר ועד ליצירת בסיס רחב של בתי מטבחיים מאושרים "חי בריא", חי בריא מתירה, תחת תנאים מסויימים, לגורמים מפוקחים לבצע שחיטה בבתי מטבחיים שאינם מאושרים "חי בריא" ראה סעיף 12.0.2 להלן

12.0.2 גורם מפוקח יוכל לבקש להעביר בעלי חיים לשחיטה בבתי מטבחיים שאינם מאושרים בתכנית חי בריא ובלבד שהתקיימו התנאים הבאים:

- א. הגורם המפוקח העביר לחי בריא בקשת שחיטה בכתב לפחות יומיים לפני השחיטה המתוכננת לכתובת המייל: info@haibari.co.il. בקשת השחיטה כוללת את שם בית המטבחיים, תאריך השחיטה, כמות בעלי החיים, מין בעלי החיים ואת שם הגורם המפוקח מבקש הבקשה וחתימתו.
- ב. הגורם המפוקח מצהיר כי הוא מכיר ומבין את נהלי חי בריא לבית המטבחיים (שמופיעים באתר חי בריא) ולוקח על אחריותו לקיים את הדרישות המופיעות שם הקשורות לתהליך פריקת בעלי החיים, לאופן הטיפול בבעלי החיים ולתהליך שחיטתם בבית המטבחיים המבוקש.
- ג. הגורם המפוקח מתחייב כי במקרה בו יהיה לו ספק לגבי האפשרות לקיים שחיטה הומאנית ואחראית בהתאם לרוח נהלי חי בריא בבית המטבחיים הוא יתריע ויידע את חי בריא ומכל מקום יימנע מלבצע שחיטה בתנאים לא נאותים כאמור.
- ד. הגורם המפוקח ישמור תיעוד של בקשות השחיטה שהעביר לחי בריא למשך שלושה חודשים.
- ה. חי בריא שומרת לעצמה את הזכות לסרב אישורים לשחיטה בבתי מטבחיים שאינם מאושרים "חי בריא".

12.0.3 שחיטת עגלים בני פחות מארבעה חודשים לבשר אסורה.

- 13.0.1 ההשתתפות בתכנית "חי בריא" מותנית בעמידה בכל דרישות נהלים אלו.
- 13.0.2 המשק יידע מיידית את "חי בריא" בכל שינוי בו המביא לסטייה מדרישות נהלים אלו.
- 13.0.3 סטיות זמניות מדרישות נהלים אלו יובאו בחשבון, אם מקורן בנסיבות לא צפויות שאינן בשליטת המשק.
- 13.0.4 כל סטייה אחרת מדרישות נהלים אלו עלולה להביא להוצאת המשק מתכנית "חי בריא" ולאיסור על השימוש בתו "חי בריא".